

Čís. 10009.

Žaloba podle § 35 ex. ř.

Všechny námitky, jež dlužník mohl přednésti v čase podání žaloby, musí býti uplatněny zároveň již v žalobě, jinak jsou vyloučeny; nestačí, byly-li tyto námitky vzneseny teprve za ústního jednání.

K tomu, že dlužník jest vyloučen s další námitkou, jest přihlížeti z úřadu.

(Rozh. ze dne 20. června 1930, Rv I 1434/29.)

Dlužník žaloval vymáhajícího věřitele žalobou podle § 35 ex. ř., by bylo uznáno právem, že vymáhaný nárok jest posečkáním staven. Žaloba byla zamítnuta soudy všech tří stolic, Nejvyšším soudem z těchto

d ů v o d ů:

Po právní stránce posoudil odvolací soud věc úplně správně. Při tom jest vycházeti ze skutkového zjištění soudů nižších stolic, že žalobcům nebylo povoleno poshovění a že poshovění jen předstírali a vymysleli, by získali odklad exekuce. K námitce dovolatelů, že pohledávka žalované jest již zapravena, právem nepřihlížely soudy nižších stolic podle § 35 ex. ř. Vyžaduje-li toto zákonitě ustanovení výslovně, že všechny námitky, které dlužník mohl přednésti v čase, kdy podal žalobu, musí zároveň býti uplatněny, jinak jsou vyloučeny, nelze tomu jinak rozuměti, než že musí býti uplatňovány již v žalobě a nestačí, byly-li vzneseny teprve za ústního jednání (srov. rozhl. sb. n. s. čís. 8309). Nesejde na tom, že žalovaná neuplatňovala, že dovolatelé jsou vyloučeni s další námitkou, neboť k tomu bylo přihlížeti z úřadu (srov. Neumann, komentář k § 35 ex. ř.).

Čís. 10010.

Ručení za škodu z provozu silostrojů (zákon ze dne 9. srpna 1908, čís. 162 ř. zák.).

Kdo předal auto do prodeje sprostředkovateli, neručí podle § 1 (3) zák. za nehodu při jízdě auta, jež nebyla jízdou na zkoušku a nedála se v zájmu prodávatele, nýbrž byla jízdou na základě dispozice kupitele auta jako takového. Skutečným provozovatelem jízdy byl tu kupitel auta, třebas nebyl v čase nehody ještě vlastníkem auta.

Pokud jest jízdu osobního auta připoutaného k nákladnímu autu považovati za jízdu ve smyslu § 1 aut. zák. Provozovatelem jízdy i vlečoucího i vlečeného auta, jehož jízda byla jízdou ve smyslu § 1 aut. zák., jest majitel vlečoucího auta, a ručí za úraz způsobený vlečeným autem, třebas mu toto auto nepatřilo a nebylo mu odevzdáno vlastníkem k provozu.

(Rozh. ze dne 20. června 1930, Rv I 1451/29.)